

Megjelen: hetenkint egyszer, csütörtökön.	Előfizetési feltételek: Egész évre 6 ft. Félévre 3 ft. Negyed évre 1 ft. 50 kr.	Hirdetések díjai: a háromhasábos petitor első hirdetésnél 4 kr., többszörinél 3 kr. Kinestáriilleték minden egyes beiktatásért 30 kr.
Szerkesztői iroda: Pleitiz Fer. Pál könyvnyomdájában Nagy-Becskerekén.	Hirdetések és mellékletek — utóbbiak a kinestári illetékkel együtt 1 ft. 50 krral számítva — minden nyelven fölvetetnek a kiadóhivatalban. Kértek az igatási díjakat az igatmányokkal együtt legfeljebb szerda reggeli 10 óráig beküldeni, mivel azok különben tekintetbe nem vehetnek.	Kiadóhivatal: Pleitiz Fer. Pál könyvnyomdaja Nagy-Becskerekén, hova az előfizetési pénzek és igatási díjak küldendők.

Becsüljük meg az időt.

Szereted az életet? Akkor ne pazarold az időt, mert ebből készül az élet.
Franklin.

Az ember könnyen szokott bánni azzal, a minék bővében van, a mihez fáradság és költség nélkül jut. A gazdag, a ki vagyonát szerencse által vagy örökség útján, minden munka nélkül szerzte, rendesen bőkezű, pazar szokott lenni; a takarékos és szerzés ritkán tartozik erényei közé. A vagyonos szülők gyermekei, ha a nagy vagyonhoz kellő nevelést nem kaptak, igen sokszor könnyen hágnak nyakára annak, a mit elődeik véres verejtékkel öntözve, mint keserves szerzeményt rájuk hagyományoztak.

Az idő is olyan vagyon, melyhez mindenki könnyen jut, nem is kell érte fáradni, küzdeni, elég bőven és gazdagon örökölni belőle születése percében mindenki, de épen azért általában igen kevesen vannak, a kik annak becsét fel-fognak vagy kellően mérlegelni tudnak. Vén napjaira vagy halála óráján a legtöbb ember képtelen bevallani, hogy idejét elfecsérelte, vagy életét nem használta úgy, a hogy kellett volna. „Volnék csak még egyszer fiatal, kezdhethém csak újra az életet, majd okosabban tudnék én az idővel gazdalkodni.“ E sópánkodást halljuk rendesen azaktól, a kik idejüket nem használták úgy, a mint kellett volna.

Valóban az idő egy roppant nemzetgazdasági vagyon, egy kimeríthetetlen kincsbánya, a mely egyeseket úgy, mint nemzeteket, dús gazdagokká tehet, ha értékét felfogják s ha használatában a takarékos elvét akkép alkalmazzák, mint egyéb földi vagyonnál. Lám a practikus angol példabeszédében is kifejezi, hogy „az idő pénz“ (time is money), de meg is látszik rajta, hogy azt megtudja becsülni, mert munkásság, mozgékonyság, élelmesség és kitartás tekintetében, szóval az idő okos felhasználásában egy nép sem vetekedhet vele. És ennek következménye az, hogy hatalmasabb, gazdagabb, az emberiség művelődésére, fejlődésére nagyobb be-

folyasu nemzete nincs Európának. Hogy mi hozzáképest szegények vagyunk, annak egyik legfőbb oka az idővel való pazar gazdálkodás.

A mi társadalmunkba még nem hatolt be az a szellem, mely az időt perczekben is becsülni tudja. Más földmívelő nemzetek példájára úgy szólván csak a mindennapi kenyérrel törődünk, mértéken felül is képesek vagyunk dolgozni, ha szükséges, de ha nem kell, munkánélkül heverészve is tudnánk élni. És e tekintetben társadalmunk minden rétege egyforma: a munkaszeretet mindenütt meg van oly mértékben, a mennyire az önfentartáshoz szükséges, de azon kívül az időnek becsé, értéke nincs. Pedig az idő perczei olyanok mint az arany por, mely szemenként elfecsérlődik, a szél is könnyen elfújja, de összegyűjtve kincset ér. Egy percz alatt magában véve semmit sem tehetünk; de a perczekből lesz az óra, nap s így tovább, melyek pedig sokszor telnek el haszon nélkül.

Tekintsünk csak saját foglalkozásunkba, s valljuk be őszintén magunknak kihasználjuk-e minden időnköt? Nem lézengünk-e sokszor órák hosszát munka nélkül? Nem tehetünk-e sokkal többet az önművelés, a jótékonyaság terén, vagy a saját családi jólétünk és boldogságunk előmozdítására? Mennyi órát vesztegetünk el üres fecsegéssel, szükségtelen mulatsággal! A pipázó szoba, hol a férfiak apraja-nagyja füstbe öli gondolatait s akaraterjét — a vizitszoba, hol a kávézók gondozó „csevegés“ mellett az egész város vagy falu szennyest mossák — az utcái szoba-ablak, melyből a házi kisasszonyok szép fejcséjé gyakran kihajlik csupa szükséges „tudni vágyból“ — a kártya- és egyéb játékasztal, a vendéglők, kávéházak stb. sokakat tudnának beszélni arról, mennyi sok felesleges, jóra fordítható idővel rendelkezünk.

Hanem daczára ezen állapotnak semmi mentséggel sem találkozunk oly gyakran, mint azzal, hogy „nincs időnk.“ Ha barátunknak nem felelünk levelére s ezért az minket kérdőre von, azt feleljük, hogy nem volt időnk. Ha a közügyek ingyen

szolgáltatunkat kívánják, rendesen azzal térünk ki: nincs időnk. Ha kötelességünket elmulasztottuk, az a kifogásunk, nem futotta ki az idő. Pedig ha csak egy kevéssé szigorúak vagyunk magunk iránt, kénytelenek vagyunk bevallani, hogy semmink sincs oly bőven, mint épen időnk. A legtöbb ember életében a haszontalanul eltöltött idő, nem a perczeket, hanem csak az órákat számítva össze, együttesen éveket, sőt évtizedeket tenne ki.

Vegyük már most az általános, társadalmi életünkbelől folyó ezen idővesztegetéshez nemzeti jellegünket képező lassúságunkat, továbbá nemzetgazdasági bűnünket, az időbeosztás nem ismerését, kitűnik, hogy hátramaradottságunknak egyik legnagyobb oka az, hogy az időt nem tudjuk becsülni.

A társadalomnak és az iskolának marad feladata e nagy hibát kiköszörölni. A társadalom érett tagjainak okuink kellene a nagy nemzetek példáján vagy akár a saját környezetük egyes örvendétes kivételes példán; az iskolának pedig mindenek felett rá kellene vezetnie az ifjúságot az idő becsének felismerésére és a költő azon szavainak igaz értésére, hogy:

Minden órádnak leszakasz virágát!

Egy kis összehasonlítás.

Szép és békés idők jártak. A Németország és Franciaország közt 1870-ben kiküzdött nagy háború rémséges áldozataival úgy eléríté Európát a háborútól, hogy fogadni lehetett reá, hogy hosszú évekig nem zavarja meg a békét senki. S még ráadásul a három császár-szövetség a háborúra mindig eszelő Oroszországot is úgy megszelídítette, mint a két szelídített elefánt megfékezzi a közök közt harmadikat, ha az még oly vad is. Magyarország pedig itt állt Európa közepén, jó terméseket élvezvén, szűz hitelnek örvendő, elégedte alkotmánya mézes heteit. Kivétel, jövedelme bőven volt az országának; gabonakivitelét nem rontotta meg sem amerikai verseny, sem a német agrár és védő-vámos mozgalmak; s a miben külföldre szorult, ol-

csón kapta, mert a szabad kereskedelemre hajló tarifa nem drágitott meg sem fényűzési, sem szükségleti czikkeket. Nagy volt a vállalkozási kedv, a külföldi tőke özönült a magyar vállalatokba: gyárak emelkedtek az országban, vasutak épültek; kereshetett pénzt munkás, iparos, kereskedő.

S az ország maga is bőven élvezte a hitel áldását. Nem zavarva nagy költelekzések által. 1868-ban pusztá behurhászásokra folverte a vasuti kölcsönt; 1870-ben a sorsjegy kölcsönt; 1871-ben a 30 millió kölcsönt; 1872-ben az 54 millió kölcsönt; 1873-ban a 153 millió kölcsönt; négy, öt év alatt együttvéve úgy négyszáz millió kölcsönt; nem kért belőle részt semmiféle conventió, semmiféle háborus vállalkozás, határaink kényszerített védelme, vagy szomszédaink megbabonázása; vasutakat sem kellett „személni“, még csak építeni sem nagyon, mert azok a garantiával ellátott társulatok busás tőkein, melyek az állam által fölvetettek jóval túlhaladták, épültek volt: arról sem kellett gondolkodni, hogy a deficitet miből fedezzék, mert a pénzügyminiszterek büszkén hirdették, hogy deficit nincs, az ország jövedelmei és bevételei közt meg van a helyes egyensúly.

És mig ezt hirdették, el-elkövetkezett a hónap elsője, mikor tudvalegyőleg hivatalnoknak fizetés, lakásbér, szóval pénz kell. S a minister ment az államkincstárba, s ott nem volt pénz. — Szaladt a bankhoz, s hogy a hivatalnokokat fizetni tudja, váltóra vett pénzt, uzsorás kamatra, 10—12 százalékra, hónapokra szóló lejáratral. Ez ismétlődött sokszor; végre a bank egy szép eselején azt mondta, hogy ő többet nem ad, s a minister azon veszedelem előtt állt, hogy tisztviselőit nem fizetheti, mert nincs pénz. De a ministerek találekonyak voltak, s segítettek magukon. Sietve futottak láncz-hidhoz, adóhivatalhoz, trafikokhoz: s a mi pénz az előtte való napi hivatalzárásig befolyt, azt bekérleték, s azzal azon melegen, kit hatosban, kit krajczárosban sikerült kielégíteni a gázsijukra éhező tisztviselőket.

A mostani idő nem olyan boldog idő.

TÁRGYA**A libácskák ábrándképei.**

Humoreszk.

A Holger-féle leánynevelőintézet növendékei, száma nézve nyolcz 14—17 éves rózsás-képi leány ült csevegve a délutáni kávé mellett. — Holger Ida kisasszony, az intézet igazgatónője már tegnap óta időzött a szomszédos városban fontos üzleti dolgok elintézésé végett. Miss Jobbington, az angol nyelv tanítója ekkor tájban is súlyos migrainbántalmokban szenvedett. Így esett meg, hogy a fiatal hölgyecskéket kivételesen magukra maradtak, miben a szabadelűven gondolkozó angol hölgy különben semmi rosszat se látott, mert az intézetben belul a növendékeket semmi veszély sem fenyegette, egyébként is Józsika, a növendékek legidősbike lévén, a többiek felett anyai tekintéllyel bírt, ki ezen körülménynél fogva a távollévő felügyelőnél bizvást helyettesíthette.

Józsika ugyanis jegyben járt, valósággal és az egész világ előtt már mennyasszony volt. A mennyasszonytól hát joggal komoly magaviseletet várhatni. Aztán bárki leányának sem válik szegényére, ha egy mennyasszony magasabb méltósága alá kerül, feltéve természetesen, ha annak szive még nincs elbűvölve és keze szabad.

Józsika, Eulalia, Róza, Márta, Ida, Lóra, Asta és Virginia tehát bájós csoportban ültek a kávénál, midőn az öreg kulcsárné benyit avval a meglepő jelentéssel, hogy valamely fiatal előkelő uracs sürögösen óhajt az intézet igazgatónőjével beszélni.

A leányok tanakodva és kíváncsian néztek egymás szemé közé.

„Mit mondjak hát?“ kérdi az öreg Borbála, összegyűrt kopott kötényét simogatva jobbajával.

„Menjen Jobbington mishez!“ válaszolá Józsika.

„De hát az angol kisasszony úgy bezárkozott, hogy hallani sem akar róla,“ folytatta a kulcsárné.

„Ugy mondja annak, senki sincs itthon,“ kiáltott rá a bogárfüti Asta.

„Micsoda illetlenség ez!“ sugja fülébe a szőkefürtű Lóra. „Az az úr, hallotta már, hogy a Borbála beszél velünk.“

„Jöjjön be, itt is megmondhatja, mit akar,“ jegyzé meg Róza.

„Az istenért, hátha olyan dolgokról akar értekezni, a melyeket... a melyeket nem mondhat el az egész világ előtt?“ sugdossa irulva-pirulva Lóra.

„Hagyjuk csak rá, beavat-e bennünket vagy sem,“ mondja a sugártermetű Róza.

„Istenem, talán Otto az,“ kiáltja a termetes Ida fülébe Eulalia... „Azért jő, hogy kinyilvánítsa Holger kisasszonynak, hogy engem szeret és innen ki akar szabadítani...“

„Meglehet, hogy Józsika vőlegénye, a Feri?“ viszonzá Ida. „Mindig úgy eped utána. No, hogy is mondjam, Józsika sokszor olyan dolgokat beszél el nekem, hogy...“

„Nos, mit mondjak annak az urnak?“ kérde türelmetlenül az öreg kulcsárné.

„Küldje be!“ válaszolá Józsika méltóságosan.

Borbála eltávozott. Nyomban rá belép egy előkelően öltözött uracs csábító kellemmel bökölvén minden irány felé. Gondosan fésült haja pompáson illett jobbjá nyulának fehér ujjaihoz, melyben csillogó köcsögöt tartá, míg sáfrány színű glaccékeztlyűbe bújtatott balkezét bájolón nyugtata koczkásan csikolt nadrágjára. A csikorgó laktópán, selyempuha fekete állszakállá teljesen a gentlemant mutatták.

„Bocsánat, nagysáim“, kezdi az idegen, ki sem Otto, sem Feri nem volt, csengő, bár

accentált hangon, „azt hiszem, Holger kisasszony intézetében járok?...“

„Igen, uram“, válaszolá Józsika.

„Az az öreg asszony ott kűnn nem jól érthetett engem...“

„Nagyot hall,“ jegyzé meg Ida.

„Szólgáltatja?“ kérdi az idegen.

„Nagyot hall,“ ismétlé a megszólított, kinek arcát pir futotta be.

„Avagy úgy! Valóban úgy látszik, hogy nem értett meg. Ugyanis látogatásom a...“

„Tessék, tessék helyet foglalni!“ mondá lekötözöden Józsika.

„Kérem-kérem, méltóztassék leülni!“ szólt utána a karcus Róza.

„Milyen szeretetreméltók nagysáim...“ A bogárfüti Asta túl akarta haladni barátjánőjét a kedvességében. „Szabad egy csésze kávéval megkínálnom?“ rontott neki mindjárt.

„Tévedésben méltóztatik lenni...“

„Oh, korántsem erős a kávé“, jegyzé meg Ida, ki irulásból-pirulásból végre észre tért.

„Nem a, nem a,“ erősíté Asta. „Ha tesszett is már inni, nem árt meg még egy csésze.“

„Isten nevében — kérek alázatosan...“ Asta kezébe vette a kannát. Az idegen leült, csillogó köcsögét meg az asztal alá tette.

„Sok vagy kevés tejjel szereti-e?“ kérde a kedvesen mosolygó Hebe.

„Esedezem, ahogy tetszik... olyan jószívű... Igen, hát... csókodom kezét, csókodom... Igenis, kérem az az asszony ott kűnn nem értett meg engem.“

„Oh Istenem, ebben a romlott világban olyan ritkán értik meg az embert!“ sóhajtott fel Lóra.

„Majdnem soha!“ repte Eulalia epedő szeméit felvetve.

„Nem így érte ez az úr“, szóla közbe Róza. „Eszetek mindig a túlságokon jár.“

„Vegyen már iróskenyert is!“ kínálá Asta, kés után nyulva.

„Csókodom alázattal a kezét...“

„Tetszik?“

„Köszönöm, köszönöm, nem élek vissza jóságával. Mely alázattal köszönöm!“

„Egy darabkat... Nemde? Bizonyára messze utról tetszett jönni?“

„De Asta, ha az úr nem akar!“ viszonzá Lóra szemrehányólag.

„Tudniillik... tehát...“ hebegé az idegen, „én... én tulajdonképp az intézet igazgatónőjét keresem, Holger kisasszonyt...“

„Nincs itthon,“ mondá Józsika.

„Valóban nincs? Nagyon sajnálom, igazán sajnálom, Tehát nem szólhatok a kisasszonynyal?“

„Estének előtte nem“, felelé imponáló biztossággal a mennyasszony.

„Ugy... engedelmet kérek... azt gondoltam, az az asszony ott kűnn nem jól értett meg... Tehát a kisasszony csakugyan nincs idehaza... akkor hát nem zavarom nagyságotokat... Holnap reggel tehát itthon találhatom Holger kisasszonyt?“

„Legjobb lesz, ha 11—12 óra közt jő“, mondá bővülő mosolylyal Asta.

„De kérem, minek megy már?“ mondá nyájasan Róza.

„Nem merem türelmüket továbbra is igénybe venni“, viszonzá az idegen.

„Kérjük, nincs alkalmatlanságunkra“, kiállta a mély meggyűződés hevével Asta.

„Az idegen e közben felkelt.“

„Szerénytelen volnék, ha tovább is... Milyen szeretetreméltók önök...“

„Ugyancsak fontos teendői lehetnek a kisasszonynyal?“ kérde Asta.

„De gyöngédtelen!“ sugá Lóra az előkelően hallgató Virginia fülébe.

Virginia gunyolódva mosolygott vissza és észrevétlenül rántott egyet a vállán, mintha mondaná: Mit is várhat az ember olyan leánytól, mint Asta?

(Folyt. köv.)

Most az országnak sok baja van. Nyakunkra szakadt a keleti kérdés, s az kényszerített háborút viselni, pedig tudjuk, hogy a legkisebb s legszerencsésebb háborús év is fölér tiz rossz esztendő csapásaival. Termésünk sem akar amugy Isten igazában beütni, s a mi van is, arát lenyomja az amerikai verseny, s az, hogy a német gazdasági politika legjobb piacainkat elzárja előlünk. Az iparosok érdekében kikialtott igazgatás arra vezetett, hogy az osztrák iparosok fel-emellették a behozatali vámokat s így drágították az életet. A vállalkozási kedv is megbénult s alig győzzük a sok régi sebet ápolni, nem hogy új, megfeszített erőt kívánó kísérletbe becsatkozhatnánk. Országunk nyugodalmát zajos ellenzéki tüntetések zavarják; a fővárosban a minisiterelnök meg a nagy urak ablakait beverni a félrevezetett népsöpredék, s az oly osztálytól — hol ilyesmii történik — tudjuk, idegenkedik a nagy töke. S a mit ide tudunk is édesgetni, azt se fordíthatjuk szükségleteinkre: régi nyakunkra szakadó adósságok beváltására kell az; Tisza, Duna szabályozásra, Szeged s fővárosunk megvédésére, kereskedelmi kapcsolatok létesítésére, Fiume emelésére kell az, s ha tán marad valami, elnyeli a védelmi szükséglet, mert a nagy keleti háboru eshetősége a nyakunkon van, s az erőt kíván, erő pedig nincs pénz nélkül.

Ha most elgondolod, tisztelt olvasóm, hogy mikor viszonyaid legjobbak voltak, hazád Isten és ember előtt elvállalt kötelezettségének csak úgy tudott eleget tenni, hogy oda nyult még a rézkrajczárosokhoz is: akkor bizonynyal azt fogod hinni, hogy ezek közt a rossz körülmények közt ezen állam már csak úgy fizeti a mivel tartozik, mint Törökország, mely tudvalevőleg hivatalnokait fizeti hetenkint hét nappal, katonáit pedig utalványokkal, melyek be nem váltának soha.

S mikor így okoskodol, s e miatt szidod az átkos kormányt és közügyet, kinyitod újságodat s abból olvasod a következők eldugott „fővárosi hírt“:

„A főváros legújabb kölcsönéből, melyet csak később helyezhet el beruházásokban, több milliót ajánlt fel a pénzügyminisiternek, négy és fél százalékos kamatra, félévi lejáratlalt; de a pénzügyminisiter kénytelen volt az előzőeken ajánlatot visszautasítani, mert az állam-pénztárban oly bőven van pénz, hogy a kérdéses összegnek hasznát egyáltalán nem vehetné.“

S eszed eláll: hogyan történhetik az, pedig a dolognak nyitja olyan egyszerű. Ennek az országnak voltak boldog évei, de akkor rosszak voltak a sáfárai, kik nem törődtek vele, hogyan foly a gazdálkodás; mi történik a befolyt pénzzel: jut-e arra, a mire szükséges, költöttek ha volt derűre-borúra, s ha nem volt, kapkodtak mint Bernát a menykőhöz, s oda juttatták hazádat, hogy legszerencsésebb éveire kénytelen az erkölcsi pirulás szegényerzetével gondolni vissza.

Most pedig az országnak, de nemcsak az országnak, hanem tán az egész világnak nehéz esztendie vannak; de hazánkban — hála istennek — gondos körültekintő, előre látó, mindenre gondoló sáfárai vannak, s ime az ország, mely kötelezettségei teljesítését legboldogabb idejében immel-ámmal győzte csak e megpróbáltatások közepette emelt fővel tekint a világra, mert a részben nyugodt lehet, hogy a mit magára vállalt, annak isten és világ előtt utolsó krajczárig eleget tud tenni.

Szíveld meg tehát ez összehasonlást tisztelt olvasóm, s ha látod, hogy a borús láthatáron derülni kezd az égbolt; ha biztat az előérzet, hogy annyi szomorúság után a sors „hoz rád újra vig esztendőt;“ menj a szavazó urnához, s siess újra polczra segíteni azokat a sáfárokat, kik már ütök kormányod polczán jó esztendőben, s megmutatták akkor, hogy mit tudnak . . .

Az ellenzék fölteszi a magyar emberről azt a butaságot, mi nem, s azért nyugodtan nézünk a jövő elé, mert a kormány mellett az eredmények és tények szólnak.

Minisiteri rendeletek a népiskolai oktatásról.

(Kelt 1880. évi aug. 9. 1046. sz. alatt.)
Valahányszor az ország különböző vidékein hivatalos minőségben vagy más kép megfordulok, soha sem szoktam elmulasztani, hogy

különös figyelmet a népiskolai oktatás menetére, fejlődésére is ki ne terjeszsem.

Meltányolva ismerem el, hogy hazánk legtöbb vidékén a népiskolai oktatás ügyében is szembetűnő haladás mutatkozik, melynek előidézésében kétségkívül méltánylandó részek van a néptanítóknak, valamint a népiskolai hatóságoknak is.

De midőn egyfelől örömmel látom, hogy a tanítók nagy részében fel van ébredve az okoskerü tanításbeli jártasság megszerzésére a törekvés s e törekvést a tanfelügyelők is igyekeznek nemcsak éhven tartani, de helyesen irányozni is, nem titkolhatom el másfelől azt sem, hogy egészben véve a tanítás irányával, menetével és végeredményével még sem lehetek megelégedve.

Azt tapasztalom ugyanis, hogy a tanítók nagy része buzgóságát bizonyos irányban helytelenül pazarolja el, igen sokat akarván tenni a jóból, a helyett, hogy az elérhető jól teljes merítékben igyekeznek valóítani.

E jelenség okát abban talalom, hogy a népiskolai tanítók, általában véve, nincsenek kellőleg tájékozva tulajdonképeni feladatuk iránt, s különösen azzal nincsenek tisztában, mely tantárgyakat tegyenek tanításuk középpontjává.

A népoktatási törvény 55. §-a számos tantárgyat tűz ki a népiskolai oktatás anyagául, de nem azért, hogy a tanítás a tárgyak széles terén tervtelenül szerte kalandozzon s túntetőség csillogtassa a növekednek feleleteiben a tanítónak azokban való jártasságát.

A népiskola feladata a nép gyermekeinek felvilágosítása, a zsenge elemek képzése, a kijelölt tantárgyak mindegyikének kevés, de jól megválogatott és tervszerűleg rendezett anyaga által.

A tanítók nagy része azonban arra igyekszik, s abban keresi az érdemet, hogy a gyermek a tananyagból minél többet, habár megemésztetlenül s értelem és öngondolkodás nélkül sajátítsa el.

E téves irány megszüntetésére hatni, a tanítást jobb irányba terelni, a tanítókat eljárásukban helyesen vezetni, első sorban a tanfelügyelők a tankerületében a tanfelügyelő hivatása.

Mivel pedig a tanfelügyelő tankerületébe összes iskolát egyszerre s egy időben, a tanév kezdetén mindjárt meg nem látogathatja, juttassa minden tanítónak, valamint az iskolai helyi hatóság tagjainak is tudomására azon irányelveket, melyeket e részben a tanításban szem előtt kell tartaniuk s melyekre a tanfelügyelő a tanév folyton teendő iskolalátogatásainál a legnagyobb gondot és ellenőrző figyelmet fordítandja. Figyelmeztesse azért körülírtilag s látogatásai alkalmával élő szóval és nyomtatékosan mind a tanítókat, mind az iskolászeket, hogy,

1) a népiskolai oktatás legelső és legfőbb feladata a folyékony és értelmes olvasásra, a tiszta és szabatos írásra s a számvetés 4 alapműveletének ész és írásbeli elsajátítására és begyakorlására irányul, mert az írás és olvasás a kulcsa és eszköze minden további ismeretszerzésnek és gyarapításnak, a számvetés pedig a mellett, hogy gyakorlatilag mindenkinek mindennapi szükségét képezi, a legnagyobb mértékben figyelemébreztő és észfejítő tantárgy.

A népiskolai oktatás közép és sulypontját emelendő az értelmes és folyékony olvasásra, a szóknak és gondolatoknak írásban való helyes kifejezésére és a számvetésben való biztonság megszerzésére kell fektetni.

E három tárgynak kell uralkodni a népiskolai oktatás egész 6, illetőleg 9 évi tanfolyamán. Az első években a gépies olvasás, összekötve az írás elemeivel (írvaolvasás), a további években az olvasás és írás folytonos gyakorlása összekötve a nyelvtani szabályokkal és a számvetés először fejben és a számvetések írásával, kis számcsoportokon, majd mindig magas körben.

Ezek teszik ki ugy a rendes, mint az ismétlődő iskola tananyagának tulnyomólag nagyobb részét. Trefort.

(Folytatása következik.)

Piaczi forgalmi szabályrendelet. I. RÉSZ.

A gabonauzlet szabályozása.
1. §. Nagy-Becskerek városában buzapiacznak kijelöltetik a jelenlegi „gabonater-“ a „temesvári-“, „tomaseváci-“, „écskai-“, „mellenczei-“, „váraljai-“ és „aradáci-“ uttal kiegészítve a sorompóig.

Ezen helyeken kívül senkinek sem szabad hármiméteri gabonát árulás végett kirakni, vagy a közlekedés megakadályozásával a gabonával megrakott kocsiakat kereskedés céljából feltartóztatni.

2. §. A ki a kereskedelmi ügyletek megkötésének közvetítésével iparszerűleg foglalkozik, alkuszának tekintendő, s köteles mint ilyen az iparhatóságtól a törvényszabta iparigazolványt készkötölni.

3. §. Az alkuszok vagy a megbízottaknak nem szabad egymás között vagy másokkal a vevés és eladás iránt semmiféle társaságot alapítani, vagy pedig más valakit helyettesíteni; mindenki köteles megbízásában szigorúan az 1875. évi XXXVII. t. cz. határozványaihoz képest eljárni.

Az alkuszok kötelesek írásbeli meghatalmazással vagy igazolvánnyal birni meghatalmazóiktól, ha vásárlásokat vagy eladásokat eszközölnek.

4. §. Az ügylet közvetítésével megbízott alkusz még nem tekinthető feljogosítottnak arra, hogy fizetést vagy a szerződésben ki-

kötött más szolgálmányt átvehessen. Nagyobb szabású ügyleteknél az alkusz, a mennyiben a felek által az ellenkezőre feljogosítva nem lett, vagy az üzlet természete ellenkezőt nem kíván, a megbízások, alkudozások és kötések tekintetében harmadik személyek irányában titoktartásra köteleztetik.

5. §. Az alkusz naplót vezetni, ebbe a megkötött ügyleteket mindennap bevezetni és megtörtént bevezetéseket naponként aláírni tartozik. A napló, melynek bekötve laponként folyószámmal ellátva és átfuzve kell lenni, használatba vétel előtt a helybeli e. f. kir. törvényszék által hitelesítendő. Ha az alkusz kizárólag kereskedelmi ügyletek közvetítésével foglalkozik, a naplón kívül egyéb könyveket vezetni nem köteles.

6. §. A naplóba iktatott bevezetéseknek, melyek bármely élő nyelven törtéhetnek, a szerződő neveit, az ügylet megkötésének idejét, tárgyának megjelölését, s annak feltételeit, jelesen árúk eladásánál azok nemét és mennyiségét, nemkülönbön az árt és a szállítást idejét kell tartalmazni. E bevezetések időrendben hézaggyágyása nélkül eszközlendő.

7. §. Az ügylet megkötése előtt az alkusz a felek mindegyikének egy általa aláírt, s a bevezetés tárgyauul kijelölt tényközleményeket magában foglaló köjgyeget azonnal kézbesíteni tartozik. Oly ügyleteknél, melyek nem azonnal teljesítendő a köjgye a feleknek aláírt végett kézbesítendő s mindegyik felnek a köjgye azon példánya küldendő meg, melyet a másik fél aláírt. Ha valamelyik fél a köjgye elfogadását vagy aláírását megtagadja, erről a másik fél az alkusz által azonnal értesítendő.

8. §. Az alkusz köteles naplójából a felek kívánataira ezeknek kivonatokat kiállítani, melyeknek mindazt magukban kell foglalni, mi az alkusz által a feleket érdeklő ügyletre vonatkozólag bevezetett. Harmadik személyek részére ily kivonatok csak az érdeklét felek beleegyezésével állíthatók ki.

9. §. Az alkusz köteles a közvetítése mellett létrejött minden mustra szerinti eladásnál a mustrát, miután azt felismerhetős végett megjelölte, addig megőrizni, míg az áru a minőséget illetőleg ellenmondás nélkül átvetett, vagy az ügylet más módon kiegyenlített. Az alkuszok, kik a törvényben megszabott kötelezéseiket megszegik, vagy azokat elhanyagolják a feleknek az ebből eredő kárért felelősek.

10. §. Az alkuszdíj mennyisége szabad egyezkedés tárgyát képezi.

Ily egyezkedés vagy más helyi szokás hiányában az alkusz a közvetített ügylet által képviselt értéket véve alapul, díj fejében 5000 frut felszátóli az ezen felüli összeg után pedig egy negyed száztóli illeti. E díjakat, ha más ki nem kötetett, vagy a helybeli szokás mást nem állapít meg a felek egyenlően tartoznak viselni.

11. §. Ha az eladó vagy vevő a mutavényszák mértékével, mi az alkusz által kikötendő, illetőleg meghatározandó, megelégedve nem lenne szabadságában áll az egész mennyiség hiteles felmérését követelni.

E célra a városi hatóság részéről egy meghitelt mérlegező a gabonaterén felállítván, ki is az alantabb a városi képviselőtestület által meghatározott mérlegezési díjak befizetése mellett minden fel kívánataira a gabonát megmérni tartozik.

12. §. A mérlegezési díjak a következők:
1 métermáza (100 kgr.) után . . . 5 kr.
3 „ „ „ „ . . . 12 „
6 „ „ „ „ . . . 18 „
ezenfelül minden métermáza után 1 kr.

A hites városi mérlegező köteles a hozzá fordult félnek minden mérésről igazolványt kiállítani.

13. §. A vevőnek a 40. §-ban meghatározott büntetés terhe alatt szigorúan tiltatik, a megvett gabonaműt mindaddig kiüríteni, míg az eladóval minden tekintetben meg nem egyezett.

14. §. Az eladó tartozik a mustrával teljesen megegyező árut a vevőnek átadni, ellenkező esetben a felek panaszára az ügyállás megállapításáig az összes áru rendőreleg lefoglalandó és ha csalási szándék teljesen beigazolható az illetékes bíróságnak feljelentendő.

15. §. Gabonaművekkel megrakott kocsiak vétel céljából a közlekedés megakadályozásával járó feltartóztatása az 1. §-ban kijelölt helyeken és a sorompókon kívül, a meghatalmazásban kitett összegnél magasabb vételárnak felajánlása és ezzel az eladó elámitására célzó fogások használása, s végre a megkapott köjgyeknek másokkal felserelése szinte szigorúan tiltatik, a mennyiben ezen esetek büntényt nem képeznek rendőri uton az illető vétkes a 40. §-ban meghatározott büntetéssel fenytendő.

16. §. Minden magtárban, egyáltalán minden oly helyen, a hol gabonaművek átvételnek, kötelesek az átvevők egy hitelesített mérleget tartani. A szállítmányok átvétele alkalmával tartozik a vevő a zsákokat megmérni és e czimen levonandó sulyt az eladónak kiállítandó czedulán kitüntetni. Százalékokat (Vorschlag-ot) vagy eféléket levonni tilos.

17. §. Megbízó részéről igazolvánnyal és iparigazolvánnyal nem bír alkuszok ezen iparág gyakorlását eltiltatni és a jelen szabályzat 40. §-ában előírt büntetéssel sújtatni fognak.

18. §. Az 1-5 §-ban kijelölt helyeken gabna eladás végett megjelenő féllal egy s ugyanazon időben egy alkusznál többnek alkudozni tiltatik.

II. RÉSZ.

Élelmiszerek üzlet szabályozása.

19. §. Az élelmi szerek eladására nézve heti-

vásárok alkalmával a következő intézkedés tétetik:

1) A kenyéreladási helyül a Ferencz József téren a kenyérsütők által eddig elfoglalt és használt hely, a járda kivételével jelöltetik ki.

2) A hentesek vágoasztalait a r. k. plébániái ház előtt 3 sorban felállítandók.

3) Ugyanezen téren és pedig: a járda melletti pék fabódék sorában a templom felé elnyúló vonal zsemlye és kalács eladására kijelöltetik.

4) Egyéb élelmiszerek, ugymint zöldség, liszt, burgonya, hagyma stb. eladására a Hunyady-utca mindkét oldala s pedig a járda és kocsiut közötti tér kijelöltetik.

5) Tej, vaj és szárnyas állatok eladására kizárólag az Árpád-utczára szorítatik.

6) Halak, vadállatok és szópós malacok eladására a kálvín-tér jelöltetik ki.

7) Hízalt és sovány sertések, szarvasmarhák, lovak és borjúk, nemkülönbön az ősi káposzta, ugyszinte széna, szalma, nád, kukoricaszár és egyéb takarmányszerű és futóanyag eladására a vásár-tér jelöltetik ki.

8) Mindennemű gyümölcs árulására az Erzsébet-tér jelöltetik ki.

9) Hordókban kocsin eladás végett behozott italok elhelyezésére a Vörösmarty-utca jelöltetik ki.

20. §. Mindennemű élelmiszerek a heti és mindennapi vásárok alkalmával idegenek és kofák általi elővásárlása télen 10 óra, nyáron pedig 9 óra előtt szigorúan tiltatik.

Hasonlóképen szigorúan megbüntettetni fognak azon kofák is, a kik a városba bejövő vidékiektől akár a sorompó előtt, akár ezen belül, mielőtt az eladók a részükre kijelölt eladási helyre érkeznek, élelmi szereket vásárolnak.

(Vége következik.)

HETI SZEMLE.

Belföld. A királyi táblák decentralizációjára 1882-re várható, az igazságügyminisiter akként szándékozik a decentralizációt fogantatni, hogy előbb megvárja, mit határoz a törvényhozás a peres eljárás tárgyában, ha a szövegeset hozatik be, akkor 15 főtörvényszék felállítását javasolja a minisiter, mely szám azonban a körülményekhez képest változhatik is. A pénzügyminisiterium a hadmentességi adók bevallása alkalmával arról értesult, hogy sok biztos jövedelemmel bíró fiatal ember adót egyáltalán nem fizet. Ezek folyó évre póllólag megadóztatnak. — A boldog horvátok folyó évi budgetjuk tárgyalását megkezdtek. A belügyi kormányzat költségvetése 1.582,088, az igazságügyi budget 1.155,270, a vallás és közoktatási budget 474,020 frura rüg. — A büntető perrendtartás tervezetét Csemegi Károly már elkészítette. A tervezet 700 szakaszból áll. — Az ipartörvény módosítása tárgyában f. hó 11-én tartatik meg az első enquete Matlekovics Sándor államtitkár elnökelete alatt. Ezen enquete-ben tárgyalják az egyes pontokat, melyek aztán az október hóban összehívandó iparosokból, gazdákból álló gyűlés elé terjesztetnek.

Anglia. Irland most először kormányoztatik kiveteles törvények alkalmazása nélkül, bár az angol kormány folyton tarthat belzavargasoktól. Granville lord oda nyilatkozik, hogy a görög kérdést fejtegető második együttes jegyzék megtagadja a határvonal iránti tárgyalás újból való felvételét. A konstantinápolyi nagykövetelek az örményországi reformokat illetőleg a portához intendő jegyzék szövegezésére nézve megegyezésre jutottak. Granville e jegyzéket előbb a portának átnyújtatja, aztan a parlament elé terjesztini fogja. Egyebkent Angliát csapás-csapás után éri a mai liberális kormány alatt. India mohamedanasul fenyegetőleg viselik magukat az angol hegemonia ellen, a miért a szultant okolják, ki e vádat egész határozottsággal utasítja el magától. A bekövetkező mohamedán mozgalom által indítatva az angol kormány is udvariasabb hangon beszél a portával, melynek Hartington kijelentése szerint nem akar zavarokat okozni, ellenkezőleg annak további megmaradását a most fenyegető nehézségek elsimítása által lehetővé tenni. Szóval megáltszik ezen engedékenységen, hogy az angolnak saját földjén is sok teendője van. Nevezetesen minden figyelmet az afgán harczterre irányul, hol Roberts tábornok Ejub csapattal Kandahán előtt szétverte, ágyutelepet elfoglaltta, Afganisztánt lecsillapítani és szövetségessé tenni, főczélja az angol kormányának.

Franciaország. A francia kormány mely eddig a keleti kérdések megoldásában vezérszerepre vállalkozott, válság előtt áll. Két férju Gambetta és Freycinet közt conflictus támadt, melyet a minisiterelnöknek Gambetta kihívó beszédére adott dementi idezett elő. Gambetta a congregatiók ellen a harczot folytatni akarja, mi az egyház politikai viszályt majd erőszakosan elmérgesíti.

Németország. A szedáni győzelem napjának fordulóján Vilmos császár a német hadsereghez proclamációt intézett, melyben emlékezteti azt a tiz év előtt lefolyt eseményekre, a német sereg nagy tetteire, a szedáni győzelemre, s ismétellen köszönetét és legmagasabb elismerését fejezi ki annak. E proclamációt őly benyomást tett Franciaországban, mint Gambettának multkori cherbougi beszédjé.

Ausztria - Magyarország. Bismarck-Haymerle találkozásához sok combináció fűződik. A két államférfiu Friedrichsrubeben állítólag a keleti kérdésben beállható eventualitásokat beszéli meg, különösen azon szerepet

határ néme megal, ja, szem alkalkozim, lőnebe fejed valós dacz.
Gör gyalasok jöhöt A ke tiki, hogy ügye, hogy kiépt tetlen mi a továb meg fogy boru mak, érte ügyi A me talma nak k kat m kezte Monie támog rület gekkelé pasa szók mány guk a stratia ezer 4-50 el var az csapat ponts leuése által közle ről ál liga fe kezdi getóbb fejede szeről oda n hagn képest hozzá batorit katona
ö mélt varra
1-50 Geszte hivatal tett lovasa
Berta a ker kelt r allomá helybe folyó
tiszteté késző kész tartoz magasi anyagí lefizeté megfite óshajto duljans ürhoz.
m. kir 2957.
m. kir ásvány állittat közöns bözőig megret Ha tel cselozt hivatk jegyzé számu 105 d a IV. 192 d helyt
Jáno egy t termés Weis régi p halás igazg

határozzák meg, melyet Romania foglal a német-osztrák-magyar szövetségben. Együttal megállapították Ausztria-Magyarországnak a területét, melyet az esetleg kifejlődő eseményekkel szemben a Balkán felszigetén kifejtési fog. Ez alkalommal szóba kerülhetett a román királyi címkerés és román trónörökösödés, nem különben a francia események is. Károly román fejedelem berlini, bécsi és budapesti utjához valószínűleg a Romániával kötendő védő és daczszövetség is járul.

Szerbia, Montenegró, Bulgária és Görögország. A szerb kormány a vámtárgyalásokat megszakította, a szerződési tárgyalásokat azonban az osztrák-magyar kormánytól jöhető represszáliáktól felve, ismét felveszi. — A két kormány egyelőre a kereskedelmi-politikai státusquót érinteni nem akarja. Lehet, hogy Ausztria-Magyarországot a szerb pénzügyekre káros intézkedésektől az tartja vissza, hogy érdekében van a szerb vasúti halozat kiépítése. Mert a vámbáború Szerbiának lehetne tennie a vasutépítésre pénzt szerezni, mi államunkat is károsítaná. A provisorium továbbra is fennmarad, míg a két állam közti megállapodás létre jő. — Görögországban a fegyverkezés és lóvásárlás tovább tart, a háború azonban hihetőleg elmarad, mert a hatalmak, habár a flotta-demonstrációban egyet nem értenek, mindent elkövetnek, hogy a határügyi tárgyalások kedvezőleg lefolyjanak. — A montenegrói kérdésre vonatkozólag a hatalmak elhatározták, hogy a török kormányának nem adnak új időhaladékot és hadihajókat már az Adriára is küldik, minek következtében a flotta-demonstráció, melynek célja Montenegrót a dulcignói kerület elfoglalásában támogatni elkerülhetetlen. Különben is e kerület átadása a porta részéről nagy nehézségekkel jár, mert ama török katonák, kiket Riza pasa magával hozott Scutariába, tömegesen szökönek át az albánokhoz. Így a török kormány actiója nagyon meg van nehezítve. Maguk a hatalmak sem igen bíznak a demonstráció észszerűségében. Dulcigno körül több ezer albán harcos áll, magában a városban 4—5000-ra tehető azok száma; Nikita maga is el van készülve a legerélyesebb ellenállásra az albánok részéről, s a fejedelem valamennyi csapatait Podgoricza és Antivári körül összpontosította, hogy az európai hajóhad megjelenésekor elfoglalhassák a berlini conferentia által Montenegrónak odaítélt területeket, mi közben heves küzdelmeket várnak. Más részről állítják, hogy Riza pasa megszakítván a liga fejeivel, az alkudozásokat csapataival megkezdte a katonai műveleteket. — Sokkal fenyegetőbb a portára a bolgár kérdés. Maga Sándor fejedelem állítolag egy a macedonai liga részéről Ruszcsukban megjelent küldöttség előtt oda nyilatkozott, hogy nem fog kísérletlenül hagyni semmi nemű eszközt, hogy erejéhez képest macedonai testvérei felszabadításához hozzájáruljon. A liga e nyilatkozat által felbátorítva, most mindenütt népgyűléseket és katonai csapatokat szervez.

HIRHABANG.

*** Személyi hir.** Hertelendy József főispán ő méltósága a begazsábolozási ügyben Temesvárra utazott.

*** Áthelyezés.** Zsombory Károly 1-ső huszarezredbeli főhadnagy és özvegy Gesztessy Lászlóné helybeli lakosnő veje a hivatalos lap folyó hó 7-iki számában közzétett legmagasabb engedély folytán a honvéd lovasság tetteles állományába áthelyeztetett.

*** Áthelyezés.** Simonits szül. Grób Berta helybeli illetőségű jeles távirtdaszón a kereskedelmi ministeriumnak m. hó 13-ról kelt rendelete folytán a békés-csabai távirtdai állomásról, hol eddig alkalmazásban volt, a helybeli távirtdai állomásra áthelyeztetett, hol folyó hó 1-én működését meg is kezdette.

*** Figyelmeztetésül.** Egy helybeli köztisztviselőben álló megyei tisztviselő lapunk szerkesztőségénél azon nemes ajánlatot tette, hogy kész volna egy szegény helybeli családhoz tartozó kis leánykért, ki a helybeli zarda magasabb iskolát látogatni hajlandó volna, de anyagi viszonyainál fogva a beiratási díjak lefizetésére képtelen, a havonkénti tandíjakat megfizetni. — Az ezen jótéteményt elfogadni óhajtok szülők bővebb felvilágosítás végett forduljanak lapunk munkatársára Szerényi J. Jenő úrhoz.

*** Ásványgyűjtemény.** A selmeczbányai m. kir. bányagazdatiságnak f. évi június 5-én 2957. sz. a. kelt jelentése szerint a selmeczi m. kir. ásványárúsító hivatalnál külön ötféle ásvány és közet gyűjtemények mintaképpen állítottak össze azon célból, hogy a vevő közönségnek lehetővé tétessék, olcsó és különböző igényeknek megfelelő ásványgyűjtemények megrendelése. A készített jegyzék száma öt. Ha tehát valamely gyűjtemény megszerzése célozlatik, elég az illető számu jegyzékre hivatkozni, hogy a megrendelés a hivatkozott jegyzék szerint fogantatottatassék. Az I. számu gyűjtemény 105 drb 8 frt, a II. számu. 105 drb 8 frt, a III. számu. 120 drb 20 frt, a IV. számu. 144 drb 50 frt, az V. számu 192 drb 120 frt lesz számításod szekerényestől helyt a selmeczi árusító hivatalnál.

*** Köszönet nyilvánítás.** Esztergomii János gyógyszerész ur egy krokodilt és egy tetradant volt szives a főgymnasium természetrajzi szertárának ajándékozni. — Weisz Izidor ur egy emlékrémet adott a régi pénz gyűjteménybe. Ezen adományokért halás köszönetét nyilvánítja a főgymnasiumi igazgatónság.

*** A nagy-kikindai zsinagóga felavatása.** A nem igen nagy, de diszes templomot és iskolaházat a község nagy áldozatokkal alig 5 hó alatt felépítette s felszentelésére szept. 2-át tűzte ki. — A felszentelés napján már kora délután ünnepi volt a főtca képe, hol a templom volt, s a templom előtt nagyszámu közönség állott. 3-kor megindult a régi rozant templomból a menet az új templomba, elől 3 nemzeti zászló, utána a szege di Erdelyi Náci hies bandája, mely ez ünnepélyre jött Kikindára, majd a szolgabíró, utána a baldachin alatt, melyet diszruhás hajduk vettek körül, a szege di főrabbi Dr. Löw Immanuel, ez után a prépost, a kir. ügyész, a törvényszéki elnök, s nagyszámu diszes közönség. Mikor a keresztény templomok előtt elvonult a menet, megkondultak a harangok, s harangzugas, taraczdurrogás közt ért a menet a templomhoz. Itt Dr. Weisz ügyvéd felszólította rövid beszédrel a szolgabírot — a főispán a congregatió miatt el nem jöhetett — a templom kinyitására, mit ez tejesített, mire a templom csakhamar zsufolig megtelt, a notabilitások persze itt is jelen voltak. A templomi ünnepély fénypontja Dr. Löw Immanuel szege di főrabbi magyar beszede volt; remek egy szonoklat, ahatva hazafias szellemű; a hazára, hazaszeretetre vonatkozó pontok, s hogy „felkezetem mellé mindig oda mondá a nemzetem“—et is, tettek a legnagyobb hatást. A közönség el volt ragadtatva a költői szépségekben is bővelkedő beszédül. Az este tartott banquetten 130—150 személy volt jelen, köztük a templomban jelen volt összes notabilitások. Böhm Jakab közsönté fel a királyt, utána a községi előjáró általános lelkesedés közt dr. Löwöt; a következő számos felköszöntő közt feltuntak dr. Löw és Zakó törvényszéki elnök zamatos magyar toaszjai. Csak reggel volt vége a lélekemelő ünnepélynek, melyre Kikinda még sokáig fog visszamlékezni.

*** Beszeda.** Augusztus hó 29-én a nagy-kikindai „Gusle“ címü szerb dal- és zeneegylet saját pénztárának gyarapítására ismét tartott egy hangversenyt illetve dalestélyt, mely azonban az egész jelenlévő közönség nagy sajnálatára és megütődésére gyenge kimenetelü volt, s így nemcsak saját közönséget nem elégitette ki, hanem eddig szerzett s az egész környék előtt ismeretessé lett jó hírnevét az idegenek előtt is meglehetősen megingatta, s ez annál inkább sajnálatramel tőbb, mert a női énekkar, kinek feladata lett volna az egész estélynek legelvezetesebb per ceit szolgáltatni, ki tudja minő okból és minő benyomás következtében az általános kiváncsi mat nem, mert mind a két dalban a mit elő adtak két-három ízben is hibáztak, hogy mely versszakban és miben — azt hiszem fölösleg volna említenem. De annál inkább volt az egész közönség meglepve és a közfygyelem leköve, midőn a dal- és zeneegylet kitünő karmestere Tollinger R. úr, Petrovics Julianna k. a. izlés teljes zongorakisérete és Petrovics Sándor jeles hegedü kísérete mellett, magát Verdi nagyszerű „Grand Trio“-jában bemutatta. — Ezuttal még szembetünőbben győződte meg a nagyszámu közönséget, hogy játéka mennyire művészes. Azt a varázsszerű hang gokat, a mit violoncello-jából kicsalt, nincs toll, mely le tudná írni. Ő amint e szép estélyen mindegyike tapasztalhatta már is betöltötte azon általános hiedelmet, miszerint „rövid idő múlva enged remélünk egy igazi művészt tisztelni benne“, mert a tegnapi hangverse nyen valójában mint bevégzett művész állott szemben velünk, hogy mennyire kiérdemelte ő már e szerény dicséretet azon reményben vagyok, a ki ősméri játékát, mellette fog szöini. Petrovics Julianna k. a. elragadó játéka, mely mindannyiunk előtt már évek óta ismeretes, mostan sem szorul dicséretre, őt illetőleg játéka sokkal jobban ismerjük már, minthogy éreznők szükségét magasztalni. De igen is hátával tartozunk neki, hogy mindig oly szerezetteljes kézséget mutal a dalegylet irányában, amennyiben minden késnek nyilatkozik közreműködésével, s tisztelőit mindannyiszor élvezetűs percekben részesíti. A hangversenyen alkalma volt a közönségnek meggyőződni, hogy Serb Eugenia és Stankovits Szofia kisasszonyok kecses játéka is dicséretre méltó. Ambar először léptek fel nyilvánosan a közönség előtt; mindazáltal mindketten szép sikert arattak, és pedig az első Tollinger R. karmester úr által szerzett: „O drága duso“ dallamban, melynek érvényét ha nem is bírta oly annyira kihozni, hogy annak érzelmi momentumját kellőleg vissza tudta volna adni, mégis bebizonyította, hogy jól iskolázott képzetsége és technikája alapos, s hogy útemei biztosak s figyelemre méltók. — Stankovits Szofia k. a. Schopen „Nocturno“-jában, melyet a karmesterrel eléjtszott azaz az első a zongorán kísérete kellemteljesen és ügyesen adta elő, s mindjárt megmutatta, hogy jó zenei alappal bír. A figyelmes hallgató azonban mégis észrevehette, hogy némely helyen nem bírta méltóan ellensúlyozni és színezni Tollinger R. úr kitünő művészteljes és lágy játékat. El nem mulasztatum megemlékezni még Petrovits Sándor úrról is, ki a mint már említém „Grand Trio“-ban szerepelt. Hogy mennyire nyerte meg a közönség tetszését, meg látszott főképen azon, hogy játéka mindenki szembetünően mindvégig igen figyelmesen hallgatta, mert oly bravourral és helyes műrézsekkel játszott, hogy általános dicséretben részesült. Mihelyt a vonót a kezébe vette, észrevehető volt, hogy technikája könnyed és igen gyakorlott, mert tisztán és kifejezéssel játszik. Dicsérendőnek és szabatosan énekel még Petrovics M. K. tanító úr is, kinek szép bariton hangját most egy kis rekedség fogta el, az egy

hét óta folytonosan tartott próbák következtében; de a dal sem volt jó megválaszlva részére, miután nem fejtette ki kellőleg zengetes és dallamos hangját. A dalegylet most is mint már számos alkalomkor is kiérdemelte a dicséretet és a méltánylat. A műsorozat utolsó darabját igen gyönyörű öszhangban és erőteljes érzellemmel adták elő. Az estély, melyen számos idegen látogatók is voltak, 120 frtyi tiszta hasznót hozott.

*** Hallani, hogy nő a fű.** Eddig leg alább csak „az egyszerű“ emberek kiváltsága volt; mostantól fogva azonban része lehet benne minden halandónak. Két sziléziai mechanikus: Tomas és Lögel olyan szerkezetet találtak ki, melynek segítségével meg lehet mérni a növények „növesi gyorsaságát.“ A növényt plantát öszkezik egy mutatóval, mely emeltyü-szerkezetenel fogva ötvenszeres nagyszámban ír le minden mozgást a tabian. Ha az ércmutatót érc tabian elektromos csengettyüvel hozak kapcsolatba, a mint a növény planta mozgatja a mutatót, trillaz a csengő is. E szerint hallani lehet, hogy nő a fű s ha csengő helyett a notredamei harangal kötik ösze a mutatót, hallhatja a siket Quasimodo is.

*** Biztos szer a tolvajok ellen.** Egy Timmermana nevu ur a torpedóknak azon nemet talála föl, mely a betörő tolvajok ellen biztosít. Ajió vagy ablakzavarokra erősíti löporral felt apró pokolgepeit, melyek a legkisebb külső nyomásra roppant erővel explodálnak, s a tolvajt egyszeribe megsabadijtak földi szenvedésüfö, valamint a társadalmat a ragadós kezü csavargatól.

*** Magyarok amerikában.** Az Ellenőr New-Yorkból levelet közöl egy ottani magyartól, ki a többek közt a következőket írja: Itteni viszonyaink nem olyanok, mely a magyar népnek tömeges bevándorlást ezen országba indokoltá tenni. Nem szölok azon óriási áldozatokról, melyeket a kivándorolmi szandékozó hoz családí viszonyok és háztartás felosztalása által, nem az utazás bajai, veszelyei, szenvedéseiről; hanem ott kezdem, midőn a kivándorló ide New-Yorkba már megerkezett. Kiszalt a „Castle Garden“ a bevándorlók ez óriási, nyilvános, hivatalos fogadóháza. Ha hozott magával pénzt, innét kilep egy idegen földre, egy sürgő-forgó nép közepébe, melynek nyelvet nem ért és keres lakhelyet, barátot, ismerőt és munkát. Ha nem hozott magával pénzt, ott marad a „Castle Garden“-ban és a könyör kenyeret eszi, míg onnét valaki, ki ép munkást keres, felfogadja és magával viszi. Nem igaz az, hogy itt Amerikában könnyebb becsületesen megélni mind odahaza. Sőt inkább tán ép ellenkezőleg áll a dolog. Ha az ide bevándorolt magyarok odahaza ugy dolgoznának mint itt dolgoznak, ha annyit dolgoznának, ha azokat a munkákat végeznék, miket itt végeznek, ott nem szegyenlenek, ha otthon azzal és annyival beérnék, mivel itt beérniök kell, ha otthon anyi türelmet, önmegtadást és szorgalmat fejlesztenének ki mint itt, hejh be gyönyörűen gazdaganak az országot és önmagukat! Ha van mestersége, természetes azutan lát és csakhamar kitalálja, hogy itt csaknem mindent, a szó szoros értelmében csaknem mindent máskép végeznek mint otthon és meg az új munkásmódot eltanulta belekerült 3—4—5—6 hónap, mely idő alatt inas lekerült s mellett ugy dolgozott mint csak birt; és habár azután, az itteni munkásmód elsajátítása után haphat munkát, mint ilyen, mint munkás, csakis ugy vergődik zoid ágra, ha nagyon szorgalmas, ha nagyon takarekos, ha nagyon turelmes! Masep van ez otthon? Ha nincs mestersége, lesz belöle munkás, házoló, kocsis, inas, ki tudja mi, de csak óriási erőmefeszítés, okos és, finom tapintat, kitünő üzleti talentum, mely a mindennappasságon felül áll, ér egyhamar célt, azaz jobb, tisztességesebb polgári állást és anyagi jólletet. A többi tengődik és tengődik, míg reménytelen megint vissza, haza megy, vagy kiengesztelődve a sorssal, hogy ő csak doimányhoz és nem mentéhez szüfletett, szerényen megél; vagy valami gasszágal, hamis bukással stb. vagyonhoz jut és ha sikerül neki azt megtartani, henczeg és pöffeszkedik. Masep van ez odahaza? Ha pedig azon szegény, szánalomramelölt, elbolondított parasztnéphez tartozik, mely ösztályból oly sok százan jöttek és jönnek még mindig Sáros és Zemplén vármegyékéből, akkor teljesen el van veszve. Munkaadójuk kiaknázzák és felfogadják őket „fehér rabslölgökül.“ Magyarok, ne jöjjetek ide! Férfitek meg odahaza! Itt csak családís és nyomor vár rátok.

A torontálmegei takaré- és hitelbank 1880. aug. havi forgalom-kimutatása.

I. Takarékpénztári betételek.	
Állása 1880. évi július végével	ft. 391786.63
Betételek augusztus hóban	ft. 12564.84
Összesen	ft. 404351.47
Visszafejtések augusztus hóban	ft. 43665.75
Állása augusztus végével	ft. 360685.72

II. Betéti levelek.	
Állása július végével	ft. 30500.—
Visszafejtések augusztus hóban	ft. 16700.—
Állása augusztus végével	ft. 13800.—

III. Folyó számlai üzlet.	
Tevőleges egyenleg július végével	ft. 5427.65
Kiadások augusztus hóban	ft. 33911.20
Összesen	ft. 39338.85
Bevételezett augusztus hóban	ft. 21754.65
Tevőleges egyenleg augusztus végével	ft. 17584.20

IV. Leszámitolási üzlet.	
a) Bankalvótók.	
A tárca állása július végével	ft. 461002.15
Leszámitoltatott augusztus hóban	ft. 181946.75
Összesen	ft. 642948.90
Visszafejtett augusztus hóban	ft. 236357.93
A tárca állása augusztus végével	ft. 406590.97

b) Hitelegyleti váltók.	
A tárca állása július végével	ft. 14781.—
Leszámitoltatott augusztus hóban	ft. 430.—
Összesen	ft. 15211.—
Visszafejtett augusztus hóban	ft. 1170.—
Állása augusztus hó végével	ft. 14041.—

V. Előlegezések.	
a) Értékpapirokra.	
Állása július végével	ft. 11332.50
Kiadott előlegek augusztus hóban	ft. 335.—
Összesen	ft. 11667.50
Visszafejtett előlegek aug. hóban	ft. 458.—
Állása augusztus végével	ft. 11209.50

b) Zalogokra.	
Állása július végével	ft. 11406.25
Kiadott kölcsönök augusztus hóban	ft. 593.—
Összesen	ft. 11999.25
Visszafejtett kölcsönök aug. hóban	ft. 404.—
Állása augusztus végével	ft. 11545.25

c) Ingatlanokra.	
Állása július végével	ft. 19900.80
Visszafejtett augusztus hóban	ft. 10.—
Állása augusztus végével	ft. 19890.80

VI. Pénzforgalom.	
Készpénzgyenleg július végével	ft. 510.94
Bevételek augusztus hóban	ft. 305507.87
Összesen	ft. 306018.51
Kiadatott augusztus hóban	ft. 298829.65
Egyenleg augusztus végével	ft. 7188.96

Közigazgatási bizottság.

Torontálmegei közigazgatási bizottsága 1880. évi szeptember 6-án tartott rendes ülésének tárgysorozata:

- I. Adóügyek:
 - Galantha Mihály nagy-beeskeréki lakos kézbesítési vevénye. — Tudomásul vétetik.
 - Kirch Paulina nagy-beeskeréki lakos kézbesítési vevénye. — Tudomásul vétetik.
 - Szrb.-Szent-Péter és Oroszlámos községnek felebbezése a reájuk kimondott felelősség ellen. — Pénzügyministeriumnak felterjesztetik.
 - Nikolits Száva bánát-neudorf lakos kérelme folyó évi jövedelmi adó ellen. — Adófelügyelőnek kiadatik.
 - Pénzügyministerium ő Nagyméltóságának folyó évi 7934. számu rendelete — több módosi kerületbeli községnek 1878. évi eső víz illetve vizár utáni adófelengedése tárgyában. — Adófelügyelőnek kiadatik.
 - Ráktis Steva mokri lakos kérelme tőke kamat adóhelyesbítés iránt. — Adófelügyelőnek kiadatik.
 - Szrb.-Nagy-Szent-Miklós község felebbezése a reá kimondott felelősség ellen. — Pénzügyministeriumnak felterjesztetik.
 - Ó-Bessenő község felebbezése a reá kimondott felelősség ellen.
 - Szrb.-Csanád község felebbezése a reá kimondott felelősség ellen. — Pénzügyministeriumnak felterjesztetik.
 - Ludwig Mária uzdini lakosnő kérelme a tőle tévessen követelt 15 frt tekeasztal adó tárgyában. — Adófelügyelőnek kiadatik.
 - Pénzügyministerium ő Nagyméltóságának folyó évi 40422. számu rendelete gróf Nákó Kalmánné földadó leírása tárgyában. — Tudomásul.
 - Stengl Ignác mokri lakos kérelme, III. osztály kereseti adója leírásáért. — Adófelügyelőnek kiadatik.
 - Nagy-Kikinda község kérelme adóbehajtás beszüntetése iránt. — Adófelügyelőnek kiadatik.
 - Szávits Helén padei lakos kérelme részlet fizetés engedélyezése iránt. — Adófelügyelőnek kiadatik.
 - Szaravolla község kérelme az adóvégrehajtás beszüntetése iránt.
 - Keszler Elis bánát-kómlósi lakosnő kérelme kereseti adó leszállítása iránt.
 - Több nagy-kikindai lakos kérelme az adóvégrehajtás beszüntetése iránt.
 - Gergely Ferenc novozsellői lakos kérelme az adóvégrehajtás beszüntetése iránt. — Adófelügyelőnek kiadatik.
 - Glogon község mult évi vízkár munkálatait az adóleírás elrendelése végett beterjeszti a királyi adófelügyelő. — Leiratik.
 - Katalinfalva község folyó évi jégkár operatamát az adóleírás elrendelése végett beterjeszti a királyi adófelügyelő. — 1397 frt leiratik.
 - Ernesztház és Bega-Szent-György községe folyó évi jégkár operatamait az adóleírás végett beterjeszti a királyi adófelügyelő. — 7074 frt 31 kr. leiratik.
 - Malleniczfalva község kimutatása a behajthatlan adók leírásának elrendelése végett. — 358 frt 14 kr. leiratik.
 - Tarnaczy Gusztáv kérelme mult évi elemi kár operatamainak ujjlag felterjesztése végett beterjeszti a királyi adófelügyelő. — Pénzügyministeriumnak felterjesztetik.
 - Albrechtsfor község kérelme, az adófejtési házastása iránt. — A szege di m. kir. pénzügyigazgatónságnak kiadatik.
 - Malogaiszky Arszén nagy-kikindai lakos kérelme mult évi fényűzési adó leírása iránt beterjeszti a királyi adófelügyelő. — 20 frt leiratik.
 - Királyi adófelügyelőnek jelentése, illetve Szerb-Kereszturra kimondandó felelősség iránt. — A felelősség kimondatik.
 - Központi szolgabíró jelentése a visszabályozási járulékok behajtása tárgyában. — Adófelügyelőnek kiadatik.
 - Karlova község felebbezése a reá kimondott felelősség iránt. — Pénzügyministeriumnak felterjesztetik.
 - Ittvárnok község folyó évi jégeső operatamait az adóleírás végett beterjeszti a királyi adófelügyelő. — 119 frt leiratik.
 - Szrb-és Tót-Aradác községei folyó évi árvízkar operatamait az adóleírás végett beterjeszti a kir. adófelügyelő. — Leiratik.
 - Leopoldova község 1878. évi vízkár munkálatait beterjeszti a királyi adófelügyelő. — 360 frt 94/100 kr. leiratik.
 - Preclzik Ferenc illancsai birtokos 1878. és 1879. évi vízkár operatamait az adó leírása végett beterjeszti a kir. adófelügyelő. — Pénzügyministeriumnak felterjesztetik.
 - A királyi adófelügyelőnek folyó évi augusztus havi szakjelentése. — Tudomásul.

34. Boreca község adóleírása tárgyában — 94 frt 60 kr. leiratik.
35. Szent-Mihály és Sándorf községek adó leírása tárgyában. — 110 frt 83 kr. leiratik.
36. Debélyács község adóleírása tárgyában. — 111 frt 8 kr. leiratik.
37. Ilaneca község hasonlúgye. — 219 frt 6 kr. leiratik.
38. Dolova község hasonlúgye. — 157 frt 15 kr. leiratik.
39. Homoliez község hasonlúgye. — 11 frt 28 kr. leiratik.
40. Ujfalvi község hasonlúgye. — 738 frt 72 kr. leiratik.
41. Perlasz község hasonlúgye. — 239 frt 72 kr. leiratik.
42. Baránda község hasonlúgye. — 322 frt 25¹/₂ kr. leiratik.
43. Petrovoszello község hasonlúgye. — 601 frt 44 kr. leiratik.
44. Számos község hasonlúgye. — 1946 frt 44 kr. leiratik.
45. Illies György adóleírása tárgyában. — 15 frt leiratik.
46. Stefanovics adóleírása tárgyában. — 15 frt leiratik.
47. Zichyfalva község adóleírása tárgyában. — 3740 frt 25 kr. leiratik.

II. Közköztartási ügyek:

1. Vallás és közköztartási magyar királyi miniszter úr ó Nagyméltósága folyó évi augusztus hó 9-én 1046. ex 1880. elnöki szám alatt kelt és valamennyi kir. tanfelügyelőhöz menesztelt az iskolák belsőletére vonatkozó rendelete. — Valamennyi szolgabíró és polgármester urnak kiadatik.
2. Vallás és közköztartási magyar királyi miniszter ó Nagyméltósága folyó évi augusztus hó 14-én 18407-ik szám alatt kelt Oppova községe által az ott helyi tanítóknak a fizetésük után esedékes ötdévi pótlék kiszolgáltatása tárgyában benyújtott felebbtézésre vonatkozó rendelete. — Szolgabírónak kiadatik.
3. Milutinovics Sándor szolgabíró urnak Schümichen Jakab és Schümichen Ágoston zichyfalvi községi tanítók állomásaikba történt visszahelyeztetésére vonatkozó jelentése. — Vallás- és közköztartási miniszter urnak felterjesztetia.
4. Bizek Kornél antalfalvi segédszolgabíró Ergovits Timot perlaszi községi tanító ellen emelt panasz

- megvizsgálására vonatkozó jegyzőkönyv. — Perlaszi bíró ellen a fegyelmi vizsgálat elrendeltek — Ergovits felmentetik. — Bizek segédszolgabíró utasítatik az iskola eszközöket a község terhére beszerezni.
5. Ujfalvi községének felebbtézése Millitariu Trifon helyettes tanítónak folyó évi július és augusztus hónapokra esedékes fizetésének kiszolgáltatása ügyében. — Utasítatik Neudorf (ujfalvi) községe a helyettes tanítói fizetést kiutalványoztatni.
6. A kis-orosi községi iskolánál ujonnan szervezett tanítónői állomással összekötött évi fizetéséről szóló díjlevelek helyben hagyása tárgyában. — Helyben hagyatik.
7. Szolgabírói jelentés Mellence községében felállítandó községi iskola tárgyában. — Tudomásul vétetik és a királyi tanfelügyelő felbiztatja a pályázat kiírására.
8. Csatádi iskola számadások megvizsgálása tárgyában. — Kébelbeli számvevőségnek kiadatik.

9. A királyi tanfelügyelőnek folyó évi augusztus havi jelentése. — Tudomásul.

III. Közmunka és közlekedésügyek:

1. Valamennyi szolgabírónak és Nagy-Becskek város polgármesterének a folyó évi közmunka hátralék és őszi szolgalmány leszolgáltatása tárgyában elnöki uton kiadott rendeletek utólagos bejelentése — Tudomásul, alispáni hivatalnak is kiadandó.
2. Állam utakon szállított kavics átvétele tárgyában. — Rónay Ernő, B. Liptay Antal, Wenz és Popovits Döme bizottsági tagok kavics átvételére megbízatnak.
3. Freund vállalkozó kavics szállításáért járó összegnek kiutalványoztatása tárgyában. — Helybeli királyi adóhivatalnak kiutalványoztatik.
4. A helybeli királyi államépítészeti hivatalnak folyó évi augusztusról szóló havi jelentése. — Tudomásul.

(Vége következik.)

H I R D E T É S E K.

7598. sz. k. i. 1880.

(165—22)

Árverési hirdetmény.

Nagy-Becskek városánca rőszéről ezennel közlé tétetik, hogy a községi iskola alap tulajdonát képező és az oppovai városnegyed oldalán fekvő 10 hold 1554¹/₂ ölnyi, úgy a németváros negyed oldalán fekvő 8 hold 689¹/₂ ölnyi szántóföldek, három egymás után következő évre vagyis 1880. évi november 1-től 1883. évi október 31-ig terjedő időre nyilvános árverés útján haszonbérbe adni fognak; árverési határidőül f. é. szeptember 13-án, délelőtti 10 órája tüzetik ki a városház épület nagy termében. Miről bérleti szándékozók azzal értesítettek, hogy az árverési feltételek a városi II. tanácsnoki irodában hivatalos órák alatt megtekinthetők, és hogy az árverésnél az előbbi bérösszeg 10%-ka bánatpénzként leteendő lesz.

Kelt N.-Becskekén, 1880. évi augusztus 31-én.

Kulifay Lajos,
polgármester.

Pályázat.

(158—32)

Horvát-Neuzina községében a jegyzői állomás üresedésbe jövén, ennek az 1871. évi XVIII. t. cz. 83. szakasza értelmében választás útján leendő betöltésére a határidő jövő szeptember 26-án, d. e. 10 órára a horvát-neuzinai község háznál tüzetik ki.

Ez állomással a magán feleknek teljesítendő munkálatokért szabályrendeletileg megállapított díjakon felül következő fizetés és illetmények jarnak:

1. évi fizetés közzpénzben	o. é. 800 ft.
2. utazási általány a megye területén	„ 35 „
3. a megye területén kívül napidíj	„ 3 „
4. iroda világításra	„ 15 „
5. szabad lakás, és a hozzá tartozó kert használatával.	
6. szabad legeltetés 2 darab marha, és 4 db. sertésre.	

Felhívtnak tehát mindazon pályázni szándékozók, kik a fenebb jelzett törvények 74. §-ban előirt jegyzői szigorlatot Torontálmegye szakköztsége előtt letették, vagy a 75-ik szakaszban érintett kivétel alá esnek s a hivatalos nyelven kívül a horvát, esetleg szerb nyelvet is bírják, miszerint kellőleg felszerelt folyamodványaikat a fent kitett határidőt megelőző napig alóirt szolgabíró-sághoz nyujtsák be.

Módoson, 1880. évi augusztus 26-án.

Lebánovich István,
szolgabíró.

Póthirdetmény.

(171—31)

A folyó hó 21-re kitűzött nagy-kikindai községjegyzői választás a közbejött megyei rendes őszi közgyűlés miatt ugyan e hó, azaz szeptember 29 nek, délelőtti 9 órájára halasztatván el; felhívtnak a pályázni szándékozók, szabályszerűen felszerelt kérvényeiket a választást megelőző napig alóirtnál benyujtani.

N.-Kikindán, 1880. évi szeptember 1-én.

Issekutz Antal,
szolgabíró.

Pályázat.

(172—31)

Petrovoszello községében az orvosi állomásnak választás útján betöltése f. é. október 17-én, délelőtti 9 órákor fog Petrovoszello község háznál eszközöltetni.

Ezen állomással 600 ft. évi fizetés, szabad lakás, 4 öl tűzi fa, éjjeli látogatás 40 kr., nappali 20 kr., a kiállítandó bizonylatokért 1 ft. díjak van egybekapcsolva; az orvos a halottkemi teendőket ingyen végezni, egy kézi gyógyszerárt tartani, valamint az iskolás gyermekeknek a himlő oltást minden díj nélkül teljesíteni köteleztetik.

Felhívtnak ennél fogva mindazon orvostudorok, kik ezen állomásra pályázni szándékoznak és kik a hivatalos magyar nyelven kívül a román nyelvet is bírják, hogy az 1871. évi XVIII. t. cz. 74. §-a s az 1876. évi XIV. t. cz. 143. §-a értelmében felszerelt folyamodványaikat a választást megelőző napig ezen szolgabíró-sághoz benyujtsák.

Kelt Alibunáron, 1880. évi szeptember 1-én.

Kamenszky György,
szolgabíró.

9. sz. gy. 1880.

Hirdetmény.

(164—22)

Magyar-Ittebe község előjárósága részéről ezennel közhírré tétetik, miszerint a község tulajdonát képező italmérsi jog (ide érve az uradalomtól megvásárolt italmérsi jogot is) az ennek gyakorlására szolgáló korcsma épülettel együtt a folyó 1880. évi október hó 1-től 1883. évi október

hó elsőig vagyis három évig terjedő időre, a folyó évi szeptember hó 20-án délelőtti 9 órákor az itthelyi község-háznál tartandó nyilvános árverésen haszonbérbe ki fog adni, mi is azzal tétetik közhírré, hogy az árverelni szándékozók az árverési feltételeket a községjegyzői irodában a hivatalos órák alatt megtekinthetik.

Magyar-Itteben, 1880. augusztus 29-én.

Kiss Sándor,
bíró.

Árverési hirdetmény.

(160—32)

A Torontálmegyeében fekvő tiszta-szent-miklósi főhercegi uradalom közhírré teszi, mikép italmérsi regál joga Tiszta-Szt.-Miklós és Jázova-Hodits községekre nézve f. é. október 3-án, d. e. 10 órákor a tiszta-szt.-miklósi uradalmi tiszti hivatalban megtartandó nyilvános árverés útján 1881. évi január 1-től kezdve egymásután 3 évre haszonbérbe fog adni.

Az árverési feltételek előzetesen az urad. tiszti hivatalban Tiszta-Szt.-Miklóson megtekinthetők.

Tiszta-Szt.-Miklós, 1880. évi augusztus 25-én.

La Roche Ede,
urad. számtartó.

Hirdetmény.

A Nagy-Becskekén székelő „Torontálmegyei takaré- és hitelbank“ saját gyűléstermében f. é. szeptember 25-én, délutáni 2 órákor

rendkívüli közgyűlést

tartand, melyre a t. cz. részvényesek személyesen, törvényes képviselők vagy meghatalmazott részvényesek által való megjelenésre oly megjegyzéssel hivatnak meg, hogy az alapszabályok 15. §-a értelmében szavazati jogukat csak azok gyakorolhatják, a kik nevére az illető részvény legalább 2 héttel a közgyűlés határnapja előtt a részvénykönyvben átirattak és kik részvényeiket a szelvényekkel együtt legalább 3 nappal a közgyűlés előtt az intézet pénztárána felvénnyellett letették.

Tanácskozási tárgyak:

1. Az igazgatóság jelentése az intézet vezérigazgatójának elhunytáról.
2. A választmány indítványa a vezérigazgatói állás megszüntetése és ezzel kapcsolatban az alapszabályok módosításá iránt.
3. Esetleg egy vezérigazgató választása.
4. Az igazgatóság kiegészítése egy, illetve két tag választása által.
5. A jegyzőkönyvet hitelesítő bizottság választása.

Nagy-Becskekén, 1880. évi augusztus 28-án.

A torontálmegyei takaré- és hitelbank
(167—24) választmánya.

Első huzás 1880. évi szept. 15-én.
Igérvények Tisza sorsjegyekre.
Főnyeremény 100,000 ft,
adómentes;
csak 2 ft. és bélyeg.

IGÉRVÉNYEK
HITEL-SORSJEGYEKRE.

Főnyeremény 200,000 ft.,

4¹/₂ forint és bélyeg.

Huzás 1880. évi október 1-én.

IGÉRVÉNYEK
BÉCSI SORSJEGYEKRE.
Főnyeremény 200,000 forint.

2 forint és bélyeg.

Huzás 1880. évi október 1-én.

Váltó- és bizományi üzlet:
L. KADELSBURGER.
(170—1)

Hirdetés.

A t. cz. utazó közönségnek ezennel tudára adatik, miszerint Szakula községében, a piaczen lévő s évek óta jó hírben állott Drakulics-féle nagy vendéglőt megvettem, azt egészen ujonnan felépíttetem, berendeztem, abban egy tisztességes vendéglőt alkalmazva, f. é. szeptember 1-én közhazsnálatra forgalomba helyezem.

Egyszersmind meg kell még említenem, hogy izletes étkek, jó italok mérsékelt árak és pontos szolgálat felett örködni fogok.

(169—1.1)

Petsch Eleonóra.

FONCIÈRE,
PESTI BIZTOSÍTÓ-INTÉZET.
Részvénytőke: tíz millió forint aranyban.

BUDAPEST, 1880. augusztus hóban.

T. cz.

Ezennel bátorságot veszünk magunknak köztudomásra hozni, hogy eddigi főügynökünk Menczer Mihály úr szomorító elhunytá miatt, annak utóaként képviselőnkül

Menczer Lipót urat

nyertük meg.

A midőn ezen hirdetésünkhez még azon sokoldalú birodalomért, mellyel bold. Menczer Mihály úr személyes közvetítése által, intézetünk megtisztelve lett benső hálánkat fűzzük, egyszersmind kérjük, hogy ugyanily bizodalommal forduljanak tisztelt megbízóink jelen képviselőnkhez is, ki is általunk meghatalmazással bír arra nézve, hogy mindazon kedvezményeket nyujtsa, melyek egy nagy és szilárd alapon fekvő biztosítási intézet vezérrelveivel megegyeztetetők, és úgy vagyunk meggyőződve, hogy Menczer Lipót úr mint képviselőnk méltó utóda lesz halállal tavozott Menczer Mihály urnak.

Foncière, pesti biztosító intézet:

(168—3.1)

KOCHMEISTER. SCHÖN.

Dr. HANDLER MÓR,

orvos és sebésztudor, szülész és szemész,
gyógyit gyökeresen fényes s tartós siker biz-
tosítása mellett mindennemű

titkos betegségeket

1) az önfertőzésnek minden következményeit, u. m.: az ingerlékeny gyengeséget, az ondófolysást, különösen a

tehetetlenséget

(elgyengült férfierőt),

2) huyesőfolyasokat (még idültetek is), a nemzörészek bujakóros fekélyeit és másodrendű bujakórt minden alakjaiban és elcsúfításaiiban;

3) huyesősüzkülekéseket;

4) fris s idült nyárfolyásokat nőknél, az ugynevezett fehérfolysást, és az onnan eredő

magtalanságot;

5) bőrkiütéseket;

6) a huyhólyag betegségeit és mindennemű vizelesi nehézségeket.

Rendel naponként: délelőtt 10 órától 1-ig, délután 3 órától 5-ig, és estve 7 órától 8-ig.

Lakik: PESTEN, belváros, kigyó-utca 1.szám, kigyó-és városház-utca sarkán, (Rottenbiller-féle házban) I-ső em., bemenet a lépcsőn.

Díjjal ellátott levelekre azonnal válasz adatik, és a gyógyszerek megküldetnek.

Galandfereg (Pántlika-giliszta)
6 óra alatt kihajtatik. (127—9)